

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Patreksfjarðarkauptún.

16

18. febr.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Patreksfjarðarhöfn takmarkast að vestan af línu, sem hugsast dregin frá Vatneyrarodda í hásuður. Tvær vörður skulu settar á Vatneyrarodda, og sýni þær stefnu þessa. Að sunnan takmarkast höfnin af línu, er hugsast dregin úr Þúfn-eyrarodda og myndar rétt horn við áður nefnda línu. Að norðan og austan takmarkast höfnin af strandlengjunni milli endapunkta áður greindra lína.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Patrekshrepps hefur á hendi stjórn hafnarmála, en hafnarnefnd fer með framkvæmd þeirra í umboði hreppsnefndar. Hafnarnefnd skal skipuð þremur mönnum, sem hreppsnefnd kys til fjöggra ára í senn, að afstöðnum hreppsnefndarkosningum. Hreppsnefnd ákveður hver skuli vera formaður hafnarnefndar, og er hann jafnframt hafnarstjóri. Að öðru leyti skiptir hafnarnefnd með sér verkum.

Hafnarnefnd hefur eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Reikningur hafnarsjóðs skal fylgja hreppsreikningnum og endurskoðast ásamt honum.

III. KAFLI

Hafnarsjóður.

3. gr.

Stofna skal sérstakan sjóð, sem nefnist hafnarsjóður. Í hann renna allar tekjur hafnarinnar, sem ákveðnar eru í þessari reglugerð. Hafnarsjóði skal, eftir ákvörðun hreppsnefndar, varið í þarfir hafnarinnar, til greiðslu á kostnaði við stjórn hennar, til umbóta á henni, til byggingu hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, og til kaupa á landi í þarfir hafnarinnar.

Óheimilt er að nota fé hafnarsjóðs til annarra fyrirtækja hreppsins, eða binda það í lánun til þeirra.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

4. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

16 18. febr. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

5. gr.

Í hverju skipi, — að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannláus í lægi hafnarinnar, — skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

6. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggju nema við festarhringa eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skyld er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis, eða bryggju, ef krafizt er.

7. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum standi hættu af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

8. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar, sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt, að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

9. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð stjórnarráðsins. Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slík mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hættu stafi af því. Brot gegn því varða sektum frá 20 til 500 krónum, og hafnarnefnd getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eiganda.

10. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það, þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun, hafa forgangsrétt næst eiganda.

11. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd tekur gildan.

12. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

16

18. febr.

VI. KAFLI

Um almenna reglu.

13. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir hreppstjóra eða sýslumanni, en skipun hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar ber að hlýða tafarlaust. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

14. gr.

Öll skot við höfnina og á henni eru stranglega bönnuð, og sérstaklega skal gæta þess, að skot og fugladráp frá skipum og bátum á höfninni eða úr landi eigi sér ekki stað.

15. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljóss í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldavélum skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu. Áliti hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

VII. KAFLI

Hafnargjöld.

16. gr.

Öll skip og bátar, sem mæld eru til lestatals, skulu greiða hafnargjald í hvert skipti, er þau koma á Patreksfjarðarhöfn og hafa eitthvað samband við land. Þó með þeim undantekningum, er síðar segir.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, varðskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekkert samband við land.

Hafnargjöld greiðast af nettóstærð skipa. Hálf smálest telst sem heil, en minna broti er sleppt.

17. gr.

- a. Öll aðkomuskip, 12 smálestir brúttó eða stærri, skulu greiða í lestagjald 10 aura af hverri smálest. Lægsta gjald skal þó vera 5 krónur. Íslenskt strandferða- og millilandaskip, sem á venjulegum tíma sigla eftir föstum auglýstum áætlunum, greiða þó aldrei meira en 50 aura af nettósmálest á ári.
- b. Aðkomubátar minni en 12 smálestir brúttó, skulu greiða í lestagjald 2 krónur í hvert sinn.
- c. Þilskip, sem eru eign manna búsettra á Patreksfirði, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári. Eina krónu af hverri smálest, með gjalddaga 1. október. Minnsta gjald skal þó vera 15 krónur.

- 16** d. Opnir vélbátar greiða 5 krónur á ári, með gjalddaga 1. október. Allir aðrir
18. febr. bátar greiða 2 krónur á ári, með sama gjalddaga.

18. gr.

Bilskip, sem lagt er við föst legugögn á Patreksfjarðarhöfn, skulu greiða fyrir það aukalega kr. 15 á ári, með gjalddaga 1. október. Opnir bátar, með eða án vélar, greiði fyrir það 5 krónur á ári, með sama gjalddaga.

19. gr.

Heimilt er hafnarnefnd að semja við báta og skip undir 60 brúttósmálestum, sem oft eiga erindi á höfnina, að greiða hafnargjald einu sinni á ári

20. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og lifandi skenpum, sem fermdar eru eða affermdar á Patreksfjarðarhöfn, með þeim undantekningum, sem um getur hér á eftir.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskirteini skipa, eru ákveðnar til umhleðslu, og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald.

Af vörum, sem settar eru á land, og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé það ákveðið samkvæmt farmskrá skipsins, greiðist ekkert gjald.

21. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Vistir og aðrar nauðsynjar til skipa og báta, fluttar úr landi.
- b. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.
- c. Hey, sem íbúar Patrekshrepps hafa aflað eða látið afla.
- d. Ný mjólk og ílát, er henni fylgja.

22. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur til að láta hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar í té afrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar ástæða til, getur hún hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hentugast þykir. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef fleiri en ein vörutegund eru í sömu sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá.

23. gr.

Vörugjaldskrá.

Vörugjald skal greiða af inn- og útfluttum vörum, sem hér segir (sbr. þó 20. og 21. gr.):

1. flokkur. Kol, salt, sement og hey: 15 aura fyrir hver 100 kg.
2. — Steinolía, benzín og jarðoliur: 20 aurar fyrir hverja heila tunnu.
3. — Smurningsoliur alls konar: 50 aurar fyrir hverja heila tunnu.
4. — Tómar tunnur upp- eða óuppsettar: 5 aurar fyrir hverja.
5. — Timbur: 4 aurar fyrir hvert teningsfet.
6. — Þurr bein: 15 aurar fyrir hver 100 kg.
7. — Þurr fiskur: 25 aurar fyrir hver 100 kg.
8. — Saltfiskur: 15 aurar fyrir hver 100 kg.
9. — Frystur fiskur: 40 aurar fyrir hver 100 kg.

10. flokkur. Nýr fiskur, slægður: 10 aurar fyrir hver 100 kg.
 11. — Nýr flatfiskur, slægður: 40 aurar fyrir hver 100 kg.
 12. — Blaut bein: 2 aurar fyrir hver 100 kg.
 13. — Kjöt, saltað: 80 aurar fyrir hverja heila tunnu.
 14. — Kindakjöt, nýtt: 12 aurar fyrir hvern kropp.
 15. — Kindakjöt, freðið: 15 aurar fyrir hvern kropp.
 16. — Beitufiskur, frosinn: 25 aurar fyrir hver 100 kg.
 17. — Ull: 40 aurar fyrir hver 100 kg.
 18. — Gærur: 3 aurar fyrir hvert bindi (ca. 7 kg).
 19. — Aðrar húðir og skinn, saltað: 50 aurar fyrir hver 100 kg.
 20. — Hestar og nautgripir: 100 aurar fyrir hvern grip.
 21. — Sauðfé, geitfé og svín: 25 aurar fyrir hvert stykki.
 22. — Alifuglar: 5 aurar fyrir hvern fugl.
 23. — Loðdýr: 50 aurar fyrir hvert dýr.
 24. — Bátar og bifreiðar: 5 krónur fyrir hvert stykki.
 25. — Lýsi: 25 aurar fyrir hvert fat.
 26. — Tóbak og sælgætisvörur: 25 aurar fyrir hver 10 kg.
 27. — Vefnaðarvörur, aðrar en hessian: 15 aurar fyrir hver 100 kg.
 28. — Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd: 50 aurar fyrir hver 100 kg, þó 25 aurar fyrir hvert einstakt stykki, ná það ekki 25 kg þunga.
 29. — Aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli: 8 aurar fyrir hvert teningsfet.

16
18. febr.

VIII. KAFLI Um bryggjugjald.

24. gr.

1. Gjöld af bryggju hafnarsjóðs.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða að skipi, sem liggur við bryggju, skal greiða bryggjugjald miðað við nettó stærð skipsins. Gjaldið skal greiða fyrir hverjar 24 klst. eða minna. Varðskip eru þó undanþegin bryggjugjaldi.

Gjöldin greiðast sem hér segir:

- Af öllum skipum 15 smálestir brúttó eða stærri, greiðist 8 aurar af hverri nettó smálest. Minnsta gjald skal þó vera tvær krónur.
- Af öllum aðkomubátum undir 15 smálestum brúttó greiðist 1 kr.
- Bátar, heimilisfastir á Patreksfirði, 5 til 15 smálestir brúttó, greiði 30 krónur á ári, með gjalddaga 1. okt.
- Minni bátar, heimilisfastir á Patreksfirði, greiði 5 krónur á ári, með sama gjalddaga.

Heimilt er hafnarnefnd að semja við aðkomubáta, 15 smálestir brúttó eða minni, um fast árgjald.

25. gr.

2. Gjald af bryggjum og geymsluskipum einstakra manna og félaga.

Bryggjueigendur greiða ekkert gjald af sínum eigin skipum.

26. gr.

3. Fyrir að leggja skipi í fjöru o. fl.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerða, skal greiða 5 auro af hverri nettó smálest skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 2 krónur.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem heima eiga á Patreksfirði.

16

18. febr.

27. gr.

Fyrir kjölfestu, tekna í landi hafnarinnar, greiðist gjald, sem hafnarnefnd ákveður í hvert sinn.

IX. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

28. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

29. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu allra hafnar- og bryggjugjalda, sem innheimta skal samkvæmt reglugerð þessari. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipi, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjalda þessara. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipinu unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjald dagar á gjöldum þessum, skal greiða þau áður en skipið fer burtu úr höfninni.

30. gr.

Vörugjald það, er um getur í 20. til 23. gr., greiði eigandi vörunnar eða umboðsmaður hans. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á vörunum unz gjaldið er greitt.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu gjalds þess, er um getur í 20. gr. Sendandi ber ábyrgð á greiðslu gjalds þess af útfluttum vörum, er um getur í 23. gr. Viðtakandi ber ábyrgð á greiðslu gjalds þess, er um getur í 23. gr., af innfluttum vörum.

Auglýstar skipaafgreiðslur skulu standa skil á gjöldum þessum til hafnarsjóðs af vörum þeim, sem um þær fara.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldanna.

Vörugjald fellur í gjalddaga við fermingu eða affermingu vörunnar.

31. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

X. KAFLI

Ýmis ákvæði.

32. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fram fara af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meir en nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

33. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

34. gr.

16

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum frá 20 til 1000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Patreksfjarðar-kauptúns.

35. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 67 4. júlí 1942, til þess að öðlast gildi 1. marz 1944 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð nr. 18 9. janúar 1939.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. febrúar 1944.

Vilhjálmur Þór.

Páll Pálmason.

REIKNINGUR

17

yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkjusjóðs Íslands árið 1943.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun (Stj.tið. 1943, bls. 15)	kr. 580686.62
2. Innlög á árinu	— 57065.18
3. Vextir á árinu:	
a. Af lánum	kr. 11825.92
b. — verðbréfum	— 11720.40
c. — innstæðu í banka	— 3464.32
	— 27010.64
4. Endurgreitt af lánum	— 29447.59
5. Til jafnaðar við gjaldlið 2	— 18500.00
6. Til jafnaðar við gjaldlið 4	— 35683.27
	Kr. 748393.30

Gjöld:

1. Úttekið af inneignum	kr. 9145.56
2. Lán veitt á árinu	— 18500.00
3. Kostnaðarreikningur	— 4183.70
4. Vaxtaafgangur	— 35683.27
5. Til jafnaðar við tekjulið 4	— 29447.59
6. Eign í árslok:	
a. Í lánum kirkna	kr. 253968.98
b. Í skuldabréfum	— 249230.00
c. Í sparisjóðsdeild Landsbanka Íslands	— 148234.20
	— 651433.18
	Kr. 748393.30

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík, 10. janúar 1944.

Sigurgeir Sigurðsson.